

C. DUJŠIN-RIBAR, *Brodovi*I. DUKNOVIĆ, *Stvaranje Eve*, reljef s grobnice Pavla II. Rim, Grotte Vaticane

LIT.: G. Gamulin, *I Pittori naïfs della scuola di Hlebine*, Milano 1974. — O. Ričko, *Franjo Dugina* (katalog), Hlebine 1986. — N. Vrkljan Križić, *Franjo Dugina* (katalog), Zagreb—Križevci 1990. Ž. Kć.

DUGO SELO, gradić / od Zagreba. Na brežuljku → *Prozorje* nalaze se ruševine crkve Sv. Martina. U Dugom Selu je 1900. sagrađena župna crkva neogotičkog oblika, po nacrtu H. Bolléa.

LIT.: R. Horvat, *Crkva Sv. Martina na Prozorju* (1209—1900), *Croatia sacra*, I, Zagreb 1931.

DUHOVIĆ, Radoslav, kipar i grafičar (Žrnovo na Korčuli, 5. IX. 1929). Završio je Akademiju u Zagrebu 1955 (F. Kršinić). Radi skulpture u drvu i kamenu sumarno obrađujući detalje. Bavi se pedagoškim radom. Samostalno izlaže od 1960 (Split, Zadar, Beograd, Šibenik, Korčula, Omiš, New York, Zürich).

LIT.: C. Fisković, *Radoslav Duhović* (katalog), Split 1978.

DUJAM SPLIČANIN → RUDIČIĆ, DUJAM

DUJŠIN-RIBAR, Cata, slikarica (Trogir, 17. X. 1897 — Zagreb, 8. IX. 1994). Studirala je na Akademiji u Zagrebu i kod V. Beca. Usavršavala se u Parizu i Londonu, kopirala je stare majstore. Bila je restaurator u Galeriji umjetnina u Splitu. Izlaže od 1927. Slika dalmatinske pejzaže i portrete (*Selo na Mljetu*, 1937; *Trogir*, 1939; *Portret Jele*, 1938; *Portret D. Dujšina*, 1946). Paleta joj je svijetla, kolorit topao i skladan a oblici postaju sve određeniji u sažimanju motiva na bitne elemente (*Crvena zemlja*, 1949; *Masline*, 1958). U njezinu slikarstvu nema odijeljenih razdoblja. Doživljaj prirode izražava lirski i dramatično (*Jutro u luci*, 1963; *Vrata strijeljanih*, 1967). Ciklus *Sunčani pejzaži Dalmacije* izlagala je u Londonu 1937, a *Naša jadranska obala* u New Yorku i Washingtonu 1957. Samostalno je izlagala u Veneciji 1959. Sudjelovala je na skupnim izložbama u Pragu, Bukureštu, Ljubljani, Beogradu, Cluju i Glasgou. Retrospektivna izložba priredena joj je u Zagrebu 1977. Pisala je i objavljivala stihove.

LIT.: J. Draganić, *Intimna izložba Cate Gattin-Dujšin*, Riječ, 1927, 87. — I. Franić, *Izložba slika Cate Dujšin*, *Narodne novine*, 1935, 9. — V. Kušan, *Cata Dujšin*, *Hrvatska prosvjeta*, 1935, 3. — O. Švajcer, *Pejzaži i portreti Cate Dujšin-Ribar*, *Revija*, 1968, 7—8. — M. Weltrusky, *Cata Dujšin-Ribar* (katalog), Zagreb 1977. — G. Gamulin, *Hrvatsko slikarstvo XX. stoljeća*, I, Zagreb 1987, str. 344—351. R.

DUKAT, Zdenka, arheolog (Zagreb, 6. XI. 1941). Studirala na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 1966. kustos u numizmatičkoj zbirci, od 1980. direktor Arheološkog muzeja u Zagrebu. Posebno se bavi ant. numizmatikom.

BIBL.: *Nalaz rimskog bakrenog novca u Pitomači*, *Bilten Hrvatskog numizmatičkog društva*, 1967, 5; *Skupni nalaz antoninijana iz Otrovanca*, *VjAM*, 1974; *Pre-Roman Coinage on the Territory of Modern Yugoslavia*, *Bulletin* (London), 1976, 13 (s I. Mirmikom); *Skupni nalaz novca u sjevernoj Hrvatskoj*, u knjizi: *Arheološka istraživanja u sjeverozapadnoj Hrvatskoj*, Zagreb 1978 (s I. Mirmikom). B. Čk.

DUKNOVIĆ, Ivan (Ioannes Dalmata, Giovanni da Traù), kipar (Trogir, oko 1440 — ?, poslije 1509). Sin protomagistra trogirskih kamenara, vjerojatno je kod kuće izučio klesarski zanat, a u Italiji nastavio umj. izobrazbu. U sedmom desetljeću XV. st. javlja se u Rimu kao zrelo majstor spreman i sposoban za vrlo vrijedne narudžbe. Istaknuvši se na njima osobnim lik. shvaćanjima i samostalnim stilom, nesumnjivo se uklapa u vrhove tamošnjega renesansnoga kiparstva. Kao rana njegova ostvarenja prepoznaju se dva monumentalna portala na Palazzo Venezia i razvijene skulpture završnoga dijela pročelja hrama Sv. Jakova u Vicovaru kraj Tivolija. Petnaestak god. tijesno surađuje s A. Bregnom i Minom da Fiesoleom, zadržavši vlastiti izraz prepoznatljiv po energičnoj impostaciji figura i temperamentnoj obradi površine. S prvim umjetnikom izrađuje oko 1466. u crkvi Santa Maria sopra Minerva grobnicu kardinala G. Tebaldija, oblikujući lik pokojnika na sarkofagu i veći dio dekora s puttima i grbovima. A na drugomu zajedničkomu djelu, grobnici kardinala B. Roverelle u San Clementeu, kleše važnije figuralne sastavke: reljef *Bl. Dj. Marije sa sinom među anđelima*, *Stvoritelja među kerubinima*, putte grbonoše, anđele uz sarkofag i na vrhu spomenika. Usporedo s toskanskim majstorom radi plastički bogati tabernakul crkve Sv. Marka, a do 1477. dovršava velebni grobni spomenik pape Pavla II (razmetnut pri rušenju bazilike Sv. Petra). Premda je Mino projektant cjeline, Ivan izvodi lik samoga pape i značajnije figuralne scene, pa se i potpisuje na odličnomu alegorijskomu prikazu *Nade*. Pov. opisi toga nekoć najveličanstvenijega kiparskoga ostvarenja u Rimu u XV. st. ističu njegovo ime na prvomu mjestu. Iz zrele faze umjetnikova stvaranja također se u Vatikanu čuvaju izražajni reljefi *Gospe sa sinom* i *Boga oca među anđelima*, te s grobnice kardinala Erolija lik ležećega pokojnika, plitki reljefi Krista, apostola Petra i Pavla. Premda se Duknović u Rimu, kao i u drugim mjestima potvrđenoga djelovanja, pridaje još veći broj plastičkih ostvarenja, svi neće izdržati kritičku provjeru jer je on nesumnjivo utjecao na neke pomoćnike.